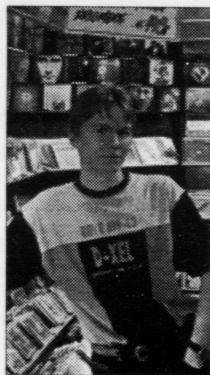

2 'arin

Nr. 40 - 28. FEBRUAR 1998

Hava lært nógv

Bartal Poulsen og Bárður Hansen, sum hava verið í starvsvenjing á Sosialinum seinastu tvær vikurnar, hava spurt nakrar aðrar praktikantar, hvussu teimum dáma síni arbeiðspláss

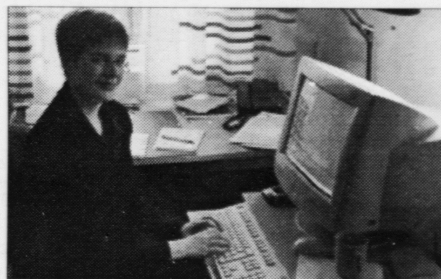
Hjalta Grástein hevur verið í starvsvenjing hjá Tutl í Havn

fólkini eru fitt og fyrikom-

andi, og henni dámar væl. Ein av orsökum til, at hon valdi at fara til SvF aftur er, at hon er sera hug-tikin av arbeiðinum har. »Eg hevði fegin vilja ar-beitt her, men framtíðar-ætlanir mínar loyva tí ikki.« Linda hevur tikið vox-pop upp til Gekkin, redigerað, verið við í Degi og Viku og Undirhúsinum, og y-miskt annað áhugavert.

Tutl er eitt gott arbeiðspláss

Vit hava eisini verið inni í Tutl og spurt Hjalta Grástein, sum er í starvsvenjing har, hví hann valdi Tutl til arbeiðspláss í tvær vikur. »Eg eri sera áhugaður í tónleiki, og mær dámar væl at geva fólk ráð um tónleik. Eg hevði fegin ar-beitt her fast; her er

Linda Meyer hevur verið í starvsvenjing í sjónvarpinum

Heidi Bech hevur verið í starvsvenjing á Hotel Hafnia

stuttligt at vera, tú møtir fólk og her eru góðar arbeiðsumstøður.« Hesa síðstu vik-una hevur Hjalta avgreitt viðskiftafólk, sett fløgur upp á pláss, svara tele-fonini og hjálpt Tutl at

flyta.

»Í síðsta ár var eg hjá Poul Hansen heilsøluni á Tvøroyri, og har dámdi mær eisini væl, tað var minst líka stuttligt sum her.

Bartal N. Poulsen og Bárður Hansen

Heidi Bech hevur verið í starvsvenjing á Hotel Hafnia, og tað dámdi henni væl. Tað var eitt sindur annaðleiðis, enn hon hevði ímyndað sær, men tað var sera hugtakandi. Tá ið vit spurdu hana, hví hon valdi Hafnia, svaraði hon, at hon vildi royna okkurt nýtt og spennandi. Hon hevur ar-beitt í reseptiónini, á gongini og í matstovuni, har hon slapp at royna mangt og

hvat. »Eg havi lært nógv hesa síðstu vikuna«, segði hon.

Í síðsta ár var hon á Suðuroyar Sjúkrahúsið, og tað dámdi henni eisini væl, men tað var ikki so avbjóð-andi sum Hafnia. »Eg hevði gott kunnað hugsa mær at ar-beitt her fast, ar-beiðstíðin er sera lagalig, men nú fáa vit at siggja...«

Sera áhugavert

Linda Meyer er í starvsvenjing hjá Sjónvarp Føroya, og hóast hon hevur roynt tað fyrr, er tað sera áhugavert. Hon segði, at

Tær hava verið sjúkrasyststrar í 25 ár

Sjúkrasysttrarnar, sum tóku prógv á Sjúkrasyststraskúla Føroya í 1973:

Aftast frá vinstri:

Elsupa (Petersen) Hansen Sølgerð (Jacobsen) Mortensen (deyð 1996), Esmi (Jacobsen) Olsen, Sólva Patursson (lærari), Poul Poulsen (lærari), Esther Thomsen (lærari), Rutt (Poulsen) Mikkelsen, Kristianna (Olsen) Michelsen, Jóngerð (Joensen) Poulsen, Maria (Andreassen) Andersen.

Fremst frá vinstri:

Poulina Jacobsen (deyð 1993), Anna (Joensen) Jacobsen, Anna Maria (Jacobsen) Sørensen, Kirstin (Jacobsen) Jensen, Marita (Mohr) á Ryggi, Hildur (Bendtsen) við Høgadalsá, Asa (Jørgensen) Poulsen

Tað eru nú liðin 25 ár síðani, at hesar fittu, ungu genturnar vóru klaktar sjúkrasyststrar. Útbúgvingin byrjaði 4. august 1969 á háskúlanum, og vóru vit 18 í tali, tá vit byrjaðu og 14 í tali, tá vit vórðu útlærðar.

Nógv og góð eru minnini frá forskúlatíðini, tá vit, ungar og fullar av dreytum um lívið frammanfyri, gleddu okkum til at nema kunnleika til hetta yrki, sum vit høvdu valt.

Spennandi varð, tá vit skuldu møta á deildunum, íklæddar striputum (blátt/

hvítt) bummulsbúnum við flipp og sloyfu, fyríklæð og kappa. Har lærdu vit tað praktiska arbeiði í sjúkraróktini, og at hava umsgangan fyri sjúklingunum, sum vit bert høvdu lisið um, men nú skuldi læra at røkta. Vit lærdu »teori og praksis« - hond í hond saman við á-

byrgd.

Vit vóru teir fyrstu næmingarnir, sum í 1970 fluttu inn á B75 at búgva.

Køkurin varð hjartað, har vit terpaðu saman, tað verði seg medisín, kirurgi, infektiónspatalogi ella aðrar lærugreinar.

Teir seinastu átta mánað-

irnar gekk leiðin til Danmarkar, har vit tóku psykiatri á Nykøbing Sjælland, barnasjúkur og oyra/næs og háls á Sundby Hospital. Síðani komu vit heimaftur og tóku tað endaliga prógv-ið.

Alt hetta sjóvaði okkum saman, og hava vit nógv

gladar og ógloymandi løtur saman, sum nú eru dýrabar minni, vit goyma í huganum.

Tað er við sorgblíðni, vit hyggja at myndini. Allar so ymiskar av lyndi og lagurnar so ymiskar. Allar upplivað lívið við tí viðráki og mótrákið, sum tað nú eina-

ferð hevur at bjóða. Tvær eru tíverri ikki millum okkum meira, og minnst vit tær við sakni.

Tað at kenna tykkum hevur gjørt miðt lív so nógv ríkar. Við hesum vil eg ynskja okkum tillukku við degnum og takka fyri alt

Heilsan Maria